

Ряд нових стандартів, роз'яснень та змін до стандартів вступає в силу для річних періодів, що починаються з 01 січня 2019 року або після цієї дати.

Стандарти і тлумачення	Набувають чинності щодо річних періодів, які починаються на або після
Інтерпретація 23 "Невизначеність щодо розрахунку податку на прибуток"	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ 9 "Передоплата з негативною компенсацією"	1 січня 2019 року
Поправки до МСБО 28 "Довгострокові фінансові інвестиції в асоційованих та спільних підприємствах"	1 січня 2019 року
МСФЗ 16 «Оренда»	1 січня 2019 року
МСФЗ 17 «Страхові контракти»	1 січня 2021 року
Поправки до МСФЗ 10 та МСБО 28: Продаж чи внесок активів між інвестором та його асоційованим або спільним підприємством	Відкладається на невизначений термін

Товариством не було застосовано достроково такі стандарти та роз'яснення змін.

Інформація про характер і вплив цих змін розкрита нижче.

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда», випущений в січні 2016 року і застосовується для річних звітних періодів, що починаються з 01 січня 2019 року або після цієї дати. Даний стандарт замінює МСБО 17 «Оренда» і вводить єдину модель обліку у орендаря. Що призведе до того, що практично всі договори оренди будуть визнаватися в балансі. Винятком є тільки короткострокові договори та договори з незначною вартістю базового активу. Згідно з новим стандартом, у складі активів Підприємства, буде відображатись актив (право на використання об'єкта оренди) та орендар визнаватиме зобов'язання зі сплати орендних платежів. Новий стандарт вплине на облік операційної оренди Компанії, наразі керівництво здійснює оцінку впливу від прийняття до застосування у 2019 році МСФЗ 16 «Оренда».

Щодо інших стандартів та тлумачень, то, за оцінками керівництва, їх прийняття до застосування не матиме суттєвого впливу на фінансову звітність Компанії у майбутніх періодах.

5. ІСТОТНІ ОБЛІКОВІ СУДЖЕННЯ І ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У ОЦІНКАХ

Складання фінансової звітності Компанії вимагає від керівництва здійснення оцінок та припущень, які впливають на подані у фінансовій звітності суми доходів, витрат, активів та зобов'язань, а також розкриття інформації про умовні зобов'язання на кінець звітного періоду. Однак невизначеність щодо цих припущень і оцінок може призвести до результатів, які можуть вимагати суттєвих коригувань балансової вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються припущення й оцінки у майбутньому.

Розрахунки та судження постійно оцінюються та базуються на попередньому досвіді керівництва та інших факторах, у тому числі на очікуваннях щодо майбутніх подій, які вважаються обґрунтованими за поточних обставин. Крім суджень, які передбачають облікові оцінки, керівництво використовує професійні судження при застосуванні облікової політики. Нижче подані основні припущення, щодо істотних джерел невизначеності оцінок. Поточні обставини та припущення щодо перспектив можуть змінитися під впливом ринкових змін або обставин, які не піддаються контролю Підприємства. Такі зміни відображаються у припущеннях у міру їх виникнення.

5.1. Знецінення необоротних активів

Станом на кінець кожного звітного періоду керівництво підприємства регулярно виконує процедури для визначення наявності ознак зменшення корисності та перевірки на предмет можливості відшкодування балансової вартості основних засобів. Визначення зменшення корисності основних засобів передбачає застосування оцінок, які включають, зокрема, встановлення причини, часу та суми зменшення корисності. Зменшення корисності ґрунтується на таких факторах як: зміна поточного конкурентного середовища, збільшення вартості капіталу, зміни у майбутній доступності фінансування, технологічне старіння, припинення певного виду діяльності, поточна вартість відшкодування та інші зміни в обставинах, які свідчать про зменшення корисності. Якщо ознаки знецінення існують, керівництво оцінює вартість відшкодування активу як його справедливую вартість за вирахуванням витрат на продаж або вартість використання активу, залежно від того, яка з них більша. Якщо існують будь-які ознаки знецінення, балансова вартість активу зменшується до вартості відшкодування, а збиток від знецінення визнається у складі прибутку чи збитку за рік. Збиток від знецінення активу, визнаний у попередніх роках, стернується відповідним чином, якщо в оцінках, використаних для визначення вартості використання активу або його справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж, відбулися зміни.

5.2. Строки корисного використання основних засобів

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів залежить від професійного судження керівництва, яке засноване на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатуватися дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм амортизації. Темпи технологічного розвитку важко передбачити, і припущення Підприємства щодо тенденцій і динаміки розвитку можуть змінюватись згодом. Деякі активи, в які інвестувало Підприємство декілька років тому, усе ще використовуються і забезпечують базу для нових технологій.

Підприємство оцінює залишкові строки корисної служби об'єктів основних засобів принаймні на кінець кожного фінансового року. Якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміни обліковуються як зміни в облікових оцінках відповідно до МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки». Такі оцінки можуть мати суттєвий вплив на балансову вартість основних засобів, а також на суму амортизації, визнану у звіті про сукупні прибутки та збитки.

5.3. Знецінення торгової та іншої дебіторської заборгованості

Підприємство оцінює ймовірність погашення торгової та іншої дебіторської заборгованості на підставі аналізу конкретної й загальної заборгованості. При цьому в розрахунок беруться такі фактори як результати аналізу торгової та іншої дебіторської заборгованості за строками погашення в порівнянні з умовами кредитування (відстрочення оплати) клієнтів, а також фінансовий стан і дані про погашення заборгованості цими клієнтами в минулому. Якщо фактична сума погашення буде меншою за суму, визначену керівництвом, Компанія повинна відобразити додаткові витрати за безнадійною заборгованістю.

5.4. Знецінення фінансових активів, що обліковуються за амортизованою вартістю

Збитки від знецінення визнаються у складі прибутку чи збитку у результаті настання однієї або декількох подій («збиткових подій»), що відбулись після початкового визнання

фінансового активу і впливають на суму або строки оціночних грошових потоків, які пов'язані з фінансовим активом або групою фінансових активів, якщо ці збитки можна достовірно оцінити. Якщо Підприємство визначає відсутність об'єктивних ознак знецінення для окремо оціненого фінансового активу (незалежно від його суттєвості), воно відносить цей актив до групи фінансових активів, що мають схожі характеристики кредитного ризику, та здійснює їх колективну оцінку на предмет знецінення. Основними факторами, які враховує підприємство при визначенні знецінення фінансового активу, є його прострочений статус та можливість реалізації відповідної застави, за її наявності.

Збитки від знецінення визнаються шляхом створення резерву в сумі, необхідний для зменшення балансової вартості активу до поточної вартості очікуваних грошових потоків (без урахування майбутніх, ще не понесених кредитних збитків), дисконтованих за первісною ефективною процентною ставкою для даного активу.

Якщо у наступному періоді сума збитку від знецінення активу зменшується і це зменшення може бути об'єктивно віднесене до події, яка відбулась після визнання збитку від знецінення (наприклад, через підвищення кредитного рейтингу дебітора), то визнаний раніше збиток від знецінення сторнується шляхом коригування рахунку резерву. Сума зменшення відображається у складі прибутку чи збитку.

Активи, погашення яких неможливе, списуються за рахунок сформованого резерву збитків від знецінення. Повернення раніше списаних сум кредитується на рахунок відповідного резерву збитків від знецінення у складі прибутку чи збитку.

5.5. Податки

Українське законодавство й нормативні акти, що регулюють сферу оподаткування та інші аспекти діяльності Підприємства, включаючи валютний контроль і митне законодавство, продовжують змінюватися. Положення законів і нормативних документів зазвичай є нечіткими й тлумачаться по-різному державними органами. Випадки розбіжностей у трактуванні законодавства є непоодинокими. Керівництво вважає, що тлумачення ним положень законодавства, які регулюють діяльність Компанії, є правильним, і що Підприємство дотрималось усіх нормативних положень, а всі передбачені законодавством податки були сплачені або нараховані.

5.6. Відстрочені податкові активи

Відстрочені податкові активи визнаються для всіх невикористаних податкових збитків в тій мірі, в якій ймовірно отримання оподаткованого прибутку, за рахунок якого можливо буде реалізувати дані збитки. Від керівництва вимагається прийняття істотного професійного судження при визначенні суми відстрочених податкових активів, які можна визнати, на основі очікуваного терміну і рівня оподатковуваних прибутків з урахуванням стратегії майбутнього податкового планування. Керівництво оцінює відстрочені податкові активи та зобов'язання на основі припущень, зроблених з метою визначення того, коли актив буде реалізовано або зобов'язання - погашено, виходячи зі ставок податку (та податкового законодавства), встановлених на кінець кожного звітного періоду.

За рік, що закінчився 31 грудня 2018 р., нормативна ставка податку на прибуток підприємств в Україні становила 18%. Відповідно до Податкового кодексу України така сама ставка очікується й у наступних періодах.

5.7. Визнання ПДВ активу

Відповідно до діючого Податкового Кодексу України, зобов'язання платника ПДВ виникає на дату відвантаження товарів клієнту чи на дату отримання оплати від клієнта, залежно від того, що відбувається раніше. Податковий кредит з ПДВ виникає у момент отримання податкової накладної. Крім того, законодавство визначає, що податкові накладні мають бути зареєстровані та включені до складу податкового кредиту платником податку в термін 365 днів з дати їхнього складання, після чого платник податку втрачає право віднести ПДВ за такими деклараціями на податковий кредит.

5.8. Плани із встановленими виплатами (пенсійні виплати)

Вартість винагород по пенсійним планам. Та пенсійним виплатам встановлюється з використанням актуарного методу, який передбачає використання різних припущень, котрі можуть відрізнятися від фактичних результатів в майбутньому. Актуарний метод включає припущення про ставки дисконтування, зростанні заробітної плати в майбутньому, тощо. Зважаючи на складність оцінки та довгостроковий характер пенсійних зобов'язань, ці зобов'язання чутливі до змін у припущеннях. Тому всі припущення переглядаються на кожну звітну дату.

5.9. Запаси за чистою вартістю реалізації

Запаси обліковуються по найменшій із двох величин: по собівартості або чистій вартості реалізації. Керівництво оцінює необхідність списання вартості запасів до їхньої чистої вартості реалізації з урахуванням цін після закінчення періоду та цілей, для яких призначені запаси. Якщо вартість запасів не підлягає повному відшкодуванню, балансова вартість таких запасів коригується до їх чистої вартості реалізації.

5.10. Судові позови

Підприємство може бути об'єктом різного роду судових спорів і претензій, включаючи розгляд за справами про оскарження нормативних актів, стосовно результату яких існує значний ступінь невизначеності. Керівництво проводить оцінку, серед інших чинників, ступеню ймовірності несприятливого результату і можливості реальної оцінки суми збитку. Непередбачувані події або зміни вищезазначених облікових оцінок можуть вимагати збільшення або зменшення суми до нарахування або вимагати нарахування суми, не нарахованої раніше, коли таке оціночне значення не вважалося ймовірним та/або реальна оцінка не була можливою.

6. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

У звіті про фінансовий стан Підприємство представляє активи і зобов'язання на підставі їх класифікації на оборотні/короткострокові (поточні) та необоротні/довгострокові.

Основні засоби

Основні засоби Компанії відображаються за первісною (історичною) вартістю за вирахуванням накопиченого зносу та збитків від зменшення корисності. Знос розраховується як зменшення вартості активів, крім землі, протягом усього очікуваного строку корисного використання.

Витрати на позики, пов'язані безпосередньо з будівництвом кваліфікованого активу, якщо для доведення останнього до стану використання за призначенням знадобиться значний період часу, підлягають капіталізації.

Основними засобами Підприємством визнаються матеріальні активи, очікуваний строк корисного використання яких більше 1 року і первісна вартість яких перевищує 6000 грн., які використовуються у процесі виробництва, наданні послуг, здачі в оренду іншим сторонам, для виконання адміністративних функцій. Після визнання основні засоби поділяються на групи, нарахування амортизації починається з дати, коли актив стає придатним для використання.

Амортизація по об'єктам основних засобів нараховується прямолінійним методом, виходячи зі строку корисного використання об'єкта до досягнення балансовою вартістю об'єкта ліквідаційної вартості або нульового значення.

Діапазон строків корисного використання Підприємства:

№ групи	Категорія активу	Строк корисного використання, роки
Група 1	Земельні ділянки	x
Група 3	Будівлі, споруди, передавальні пристрої	10-20
Група 4	Машини та обладнання (крім комп'ютерної техніки)	5-10
Група 4	Комп'ютерна техніка	2-3
Група 5	Транспортні засоби	5-7
Група 6	Інструменти, прилади, інвентар	3-5
Група 9	Інші основні засоби	3-10

Підприємство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу. Витрати на капітальний ремонт (модернізацію, реконструкцію) додаються до балансової вартості об'єкта основних засобів за умови, що очікується додатковий приток майбутніх економічних вигід, пов'язаних з таким активом, витрати можна достовірно оцінити. Балансова вартість заміненого компонента списується.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від зменшення корисності. Діапазон термінів корисного використання нематеріальних активів складає від 5 до 35 років.

Нематеріальні активи з обмеженим строком експлуатації амортизуються протягом строку корисного використання із застосуванням прямолінійного методу та тестуються на предмет наявності ознак можливого знецінення. Строки й метод амортизації нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання аналізуються щонайменше наприкінці кожного фінансового року. Зміна встановлених строків чи способу отримання прогнозованих економічних вигід, втілених в активах, відображається як зміна методу або періоду амортизації й обліковується як зміна облікової оцінки. Витрати на амортизацію нематеріальних активів визнаються у звіті про прибутки та збитки в категорії витрат відповідно до функціонального призначення активу.

Нематеріальні активи, які виникають в результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Нематеріальні активи з невизначеним строком корисного використання не амортизуються. Доходи або витрати від припинення визнання нематеріального активу оцінюються як різниця між чистою виручкою від вибуття активу та балансовою вартістю активу й визнаються у звіті про прибутки та збитки в момент припинення визнання цього активу.

Інвестиційна нерухомість

Інвестиційна нерухомість - власна або орендована на умовах фінансової оренди нерухомість (земля чи будівля, або частина будівлі, або їх поєднання), утримувана за для отримання орендних платежів та/або збільшення власного капіталу або для досягнення обох цих цілей, а не для: - виробництва та постачання товарів або надання послуг або адміністративних цілей; - продажу в процесі звичайної діяльності. Для визначення, чи відповідає нерухомість вимогам визнання інвестиційної нерухомості, Підприємством розроблено певні критерії для послідовного застосування цього судження відповідно до визначення інвестиційної нерухомості та до облікової політики.

Нерухомість в оренді визнається інвестиційною, якщо доход від оренди є довгостроковим та суттєвим для звітності Підприємства, а також існує можливість фізичного поділу нерухомості та юридичного відокремлення (окремі об'єкти чи ізольовані приміщення всередині об'єктів, площі та межі яких визначено в технічній документації на об'єкт). У разі, якщо лише частину нерухомості здано в оренду, і така частина відповідає вказаним вище критеріям, зазначена нерухомість визнається: окремо інвестиційною та ОЗ у відповідних частинах, за умов якщо площа нерухомості, що здається в оренду перевищує 10% загальної площі нерухомого майна Підприємства та вартість об'єктів переданих в оренду перевищує 5% балансової вартості ОЗ Підприємства. Повністю інвестиційною, якщо та частина об'єкта, що не здана в оренду й використовується власником, не перевищує 20% загальної площі нерухомості, належної Підприємству.

Зменшення корисності

МСБО (IAS) 36 «Зменшення корисності активів» вимагає від Підприємства проводити аналіз вартості основних засобів стосовно зменшення їх корисності щоразу, коли події чи зміна обставин вказують, що залишкова вартість активу може бути не відшкодована. У випадку, коли балансова вартість активу перевищує суму його очікуваного відшкодування, у звіті про прибутки та збитки визнається збиток від зменшення корисності. При цьому відшкодовувана вартість активу дорівнює більший з двох величин: чистій ціні реалізації або вартості використання.

Чиста ціна реалізації - це кошти, що можуть бути отримані від реалізації активу на комерційних засадах, в той час як вартість використання являє собою теперішню вартість очікуваних майбутніх грошових потоків, що будуть отримані в результаті подальшого використання активу та його ліквідації після завершення строку експлуатації. Сума очікуваного відшкодування визначається для кожного активу або, якщо це неможливо, для одиниці, що генерує грошові кошти.

При оцінці цінності від використання майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову вартість грошей і ризики, властиві активу. При визначенні справедливої вартості за вирахуванням витрат на реалізацію враховуються останні операції на ринку, за наявності. У разі неможливості визначення таких операцій використовується відповідна модель оцінки. Такі розрахунки підтверджуються оціночними коефіцієнтами чи іншими доступними показниками справедливої вартості. Одиниця, що генерує грошові кошти, являє собою найменшу ідентифіковану групу активів, яка генерує грошові надходження, здебільшого незалежні від грошових надходжень від інших активів або груп активів.

На кожную звітну дату визначається, чи є ознаки того, що раніше визнані збитки від зменшення корисності активу більше не існують або зменшилися. Якщо такі ознаки є, проводяться розрахунки відшкодовуваної вартості. Раніше визнані збитки від зменшення корисності сторнуються тільки в тому випадку, якщо мала місце зміна в оцінці, яка використовувалася для визначення відшкодовуваної вартості активу з часу останнього визнання збитку від зменшення корисності. Якщо це так, балансова вартість активу збільшується до відшкодовуваної вартості активу. Ця збільшена вартість не може перевищувати балансову вартість, яка була б визначена за вирахуванням амортизації, якби у попередні роки не був визнаний збиток від зменшення корисності активу. Таке сторнування вартості визнається у складі прибутків та збитків. Після сторнування знос коригується в майбутніх періодах з метою розподілу переоціненої балансової вартості активу (за вирахуванням його ліквідаційної вартості) на систематичній основі протягом строку його корисного використання.

Підприємство розглядає ознаки зменшення корисності дебіторської заборгованості як у розрізі окремих активів, так і в сукупності. Всі статті дебіторської заборгованості оцінюються на предмет зменшення корисності індивідуально. Оцінюючи такі статті на предмет зменшення корисності, Підприємство використовує історичні тенденції ймовірності дефолту, строків відшкодування заборгованості суми понесеного збитку з урахуванням

суджень управлінського персоналу стосовно того, чи є поточні економічні кредитні умови такими, що фактичні збитки можуть бути більшими чи меншими, ніж очікується на підставі використаних історичних даних.

Необоротні активи, призначені для продажу

Підприємство класифікує необоротний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операцій продажу, а не поточного використання. Необоротні активи, утримувані для продажу оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат пов'язаних з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про сукупні доходи.

Запаси

Запаси класифікуються за такими групами: виробничі запаси, незавершене виробництво, готова продукція, товари.

Запаси оцінюються за найменшою з двох величин: собівартістю або чистою ціною реалізації. Чиста ціна реалізації – це розрахункова продажна ціна в ході звичайної діяльності за вирахуванням розрахункових витрат на завершення виробництва та розрахункових витрат, які необхідно понести для реалізації.

Собівартість запасів включає витрати на придбання, витрати на переробку та інші витрати, що забезпечують поточне місцезнаходження і стан запасів.

Витрати на придбання запасів складаються із: - ціни придбання; - мита та інших податків (за вирахуванням тих, які будуть відшкодовані Підприємству);- витрати на транспортування, розвантажувально-навантажувальні роботи; - інші витрати, безпосередньо пов'язані з придбанням готової продукції та матеріалів.

Витрати на переробку запасів включають: - прямі витрати на оплату праці працівників, безпосередньо пов'язаних з виробництвом продукції; - систематично розподілені постійні та змінні виробничі накладні витрати, що виникають при переробці сировини в готову продукцію.

При списанні у виробництво чи іншому вибутті Підприємство оцінює запаси за середньою вартістю. При продажу запасів їх балансова вартість визнається у якості витрат в тому періоді, у якому визнається виручка від продажу.

Сума будь-якої уцінки запасів до чистої ціни продажу та усі втрати запасів визнаються витратами того періоду, у якому була здійснена уцінка або мали місце втрати. Запаси, що використовуються для створення необоротних активів, включаються до їх балансової вартості і визнаються витратами у складі амортизаційних відрахувань протягом терміну корисного використання таких активів.

Підприємство визнає резерви на знецінення запасів виходячи із оцінки кількості та вартості неліквідних запасів, які не використовуються у діяльності більше одного року. По закінченню звітного періоду сума нарахованого резерву коригується в залежності від результатів інвентаризації.

Довгострокова дебіторська заборгованість

Відповідно до п. 11 МСБО (IAS) 32 «Фінансові інструменти: подання» фінансовий актив – це будь-який актив, що є:

- а) грошовими коштами;
- б) інструментом власного капіталу іншого суб'єкта господарювання;
- в) контрактним правом: - отримувати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання, або - обмінювати фінансові інструменти з іншим суб'єктом господарювання за умов, які є потенційно сприятливими.

При цьому безумовна дебіторська та кредиторська заборгованість визнається як актив, коли підприємство має юридичне право отримувати грошові кошти.

Відповідно до параграфу Б 5.1.1 МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» - справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації).

Проте, якщо частина компенсації надана або отримана не за фінансовий інструмент, а за щось інше, то справедлива вартість фінансового інструмента оцінюється Підприємством із застосуванням відповідного методу оцінювання. Якщо погашення заборгованості не передбачає будь-яких додаткових платежів за користування коштами протягом довгого часу, при первісному визнанні справедлива вартість оцінюється як теперішня вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів.

Фінансові інструменти та інвестиції

Підприємство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку. Підприємство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансовий актив, доступний для продажу - акції з відсотком володіння до 20%;
- інвестиції, утримувані до погашення - облігації та векселя;
- дебіторська заборгованість;
- фінансові зобов'язання, оцінене за амортизованою вартістю - кредити банків, довгострокова заборгованість.

Під час первісного визнання фінансові активи й зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю плюс витрати на проведення операцій. Справедливу вартість при первісному визнанні підтверджує ціна операції. Прибуток або збиток при первісному визнанні враховується тільки при виникненні різниці між справедливою вартістю й ціною операції, що можуть підтвердити поточні ринкові операції з такими ж інструментами або методи оцінки, при застосуванні яких використовуються наявні ринкові дані.

Після первісного визнання фінансові зобов'язання, кредити й дебіторська заборгованість, а також активи, утримувані до погашення, оцінюються за амортизованою собівартістю. Амортизована собівартість розраховується з використанням методу ефективної процентної ставки, а для фінансових активів визначається за винятком збитків від знецінення, якщо такі є. Справедлива вартість фінансових зобов'язань розраховується шляхом дисконтування майбутніх грошових потоків за договором, по поточній ринковій процентній ставці для аналогічних фінансових інструментів.

Основні фінансові інструменти представлені дебіторською і кредиторською заборгованістю Компанії.

Дебіторська заборгованість, визнається як фінансовий актив (за виключенням дебіторської заборгованості, за якою не очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів, за розрахунками з операційної оренди та за розрахунками с бюджетом).

Підприємство виділяє короткострокову (до 1 року) і довгострокову (довше 1 року) дебіторську заборгованість.

Підприємство класифікує дебіторську заборгованість по наступних видах:

- торговельна дебіторська заборгованість,
- заборгованість бюджету за податками,
- інша дебіторська заборгованість, в тому числі дебіторська заборгованість за виданими авансами.

Дебіторська заборгованість первісно оцінюється за справедливою вартістю плюс відповідні витрати на проведення операцій. Якщо є об'єктивне свідчення того, що наявний збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів. Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків.

Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка на думку Підприємства, достатня для

покриття понесених збитків. Для дебіторської заборгованості, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки кожного дебітора. Фактори, які Підприємство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні групи.

Проведення оцінки дебіторської заборгованості на предмет знецінення здійснюється комбіновано за підсумками року:

- Торговельна дебіторська заборгованість та заборгованість постачальників тестується на предмет знецінення відповідно до наказу про облікову політику один раз, перед складанням фінансової річної звітності. Оскільки з 01.01.2018 діє новий МСФО (IFRS) 9, Компанією було проведено тестування торговельної дебіторської заборгованості для оцінки кредитних збитків, очікуваних протягом 12 місяців. Для оцінки кредитних збитків використана матриця:

- Відсутність прострочення – 0-30 днів - 0%

- Кількість днів прострочення:

31-90 днів – 20%

91-180 днів – 40%

181-365 днів – 60%

більше 365 днів – 100%

Тобто, використовується припущення, що дата простроччі платежів більш ніж на 30 днів є останнім моментом, в якому мають бути визнані очікувані збитки за весь строк, навіть у разі використання прогнозової інформації.

Інша дебіторська заборгованість постачальників аналізується Підприємством по платоспроможності окремих дебіторів. По заборгованості строком погашення від 2 до 9 місяців резерв не нараховується, від 10 до 12 місяців - у розмірі 100%.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо у наступному періоді сума кредитного збитку зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності списується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Безнадійні борги списуються протягом того року, коли вони такими визнані, відповідно до встановленого строку позовної давності.

Довгострокова дебіторська заборгованість за виданими позиками працівникам визнається за амортизованою вартістю у разі, якщо її сума є суттєвою і складає більше 1 % вартості активів, відображених у балансі.

Довгострокова кредиторська заборгованість визнається як фінансові зобов'язання. Первісно довгострокова заборгованість визнається за справедливою вартістю, яка дорівнює дисконтованій сумі платежів. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотка, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Для дисконтування довгострокової заборгованості Підприємство використовує ставку 10%. Станом на 31.12.2018 року ставка дисконтування не змінювалась. При визначенні процентної ставки підприємство користувалось інформацією, наведеною в офіційних виданнях НБУ. При визначенні ставки враховувалось те, що підприємство має дуже низький кредитний ризик, тобто ризик того, що підприємство не виконає свої зобов'язання за

конкретним зобов'язанням. Це пояснюється специфікою господарювання підприємства, специфікою галузі, діючого законодавчого регулювання, відносин власності.

Підприємство виділяє короткострокову (поточну) (до 1 року) і довгострокову (довше 1 року) кредиторську заборгованість.

Підприємство класифікує поточну кредиторську заборгованість по наступних видах:

- поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями,
- торгівельна кредиторська заборгованість,
- заборгованість перед бюджетом за податками,
- інша кредиторська заборгованість (в тому числі за одержаними авансами, за розрахунками зі страхування, з оплати праці).

Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Підприємство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

Грошові кошти та їх еквіваленти

З метою складання Звіту про рух грошових коштів до складу грошових коштів та їх еквівалентів включають: готівку в касі, грошові кошти в національній і іноземній валюті в банківських установах без обмеження їх використання, депозитні рахунки до запитання та інвестиції в короткострокові ринкові грошові інструменти.

Депозити, терміном погашення до трьох місяців, розцінюються Підприємством як еквіваленти грошових коштів.

Грошові кошти і їх еквіваленти, за якими існують обмеження у використанні (довгострокові депозити без права дострокового зняття коштів, еквіваленти грошових коштів закладені в якості забезпечення зобов'язань, тощо), відображаються у складі інших необоротних активів.

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли в результаті певної події в минулому підприємство має юридичні або добровільно взяті на себе зобов'язання, для врегулювання яких, з великим ступенем імовірності, буде потрібний відтік ресурсів, які втілюють у собі майбутні економічні вигоди, і суму зобов'язання можна достовірно оцінити. Забезпечення оцінюються за поточною вартістю, виходячи з найкращої оцінки керівництвом витрат, необхідних для врегулювання поточних зобов'язань на кінець звітного періоду.

Забезпечення переоцінюються щорічно. Зміни у забезпеченнях, що виникають з плином часу, відображаються у звіті про прибутки та збитки щорічно у складі доходів та витрат. Інші зміни у забезпеченнях, пов'язані зі зміною очікуваного процесу врегулювання зобов'язань або орієнтовної суми зобов'язання, або змінами ставок дисконтування, відображаються як зміна облікової оцінки у періоді, коли такі зміни відбулись, за винятком зобов'язань з вибуття активів, що відображаються у звіті про прибутки та збитки. Довгострокові забезпечення оцінюються за дисконтованою вартістю.

Виплати працівникам

Підприємство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Підприємство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам як забезпечення відпусток під час надання працівниками послуг, які збільшують їх права на майбутні виплати відпускних.

Підприємство здійснює певні відрахування Єдиного внеску за ставками, що діють протягом року, виходячи з нарахованої заробітної плати. Ці відрахування відображаються як витрати у тому звітному періоді, до якого відноситься відповідна заробітна плата.

Підприємство бере участь у державній пенсійній програмі з визначеною виплатою, яка передбачає достроковий вихід на пенсію працівників, що працюють на посадах із шкідливими та небезпечними для здоров'я умовами праці.

Забезпечення на виплату пільгових пенсій робітникам певних професій, що відповідно до законодавства мають право виходу на пенсію до досягнення пенсійного віку, нараховуються на основі актуарних розрахунків. Поточна сума зобов'язання по пенсійному плану з визначеною виплатою визначається шляхом дисконтування розрахункового майбутнього витрачання грошових коштів з урахуванням ринкової доходності по державним облігаціям, строки погашення яких приблизно відповідають терміну відповідних пенсійних зобов'язань у функціональній валюті. За відсутності зазначених даних по облігаціям Підприємство розраховує ставку дисконту шляхом екстраполяції поточних ринкових ставок. Актуарні прибутки або збитки, що виникли за рахунок минулих коригувань і змін в актуарних припущеннях відображаються у складі прибутку/збитку, якщо вартість такого прибутку/збитку перевищує 10% вартості активів плану або 10% від вартості зобов'язань по плану з визначеною виплатою.

Дивіденди

Дивіденди, визначені управлінським персоналом, не вираховуються з величини нерозподіленого прибутку до моменту затвердження їх суми на загальних річних зборах акціонерів.

Умовні зобов'язання та активи

Підприємство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигод є ймовірним.

Підприємство не визнає умовні зобов'язання у фінансовій звітності за винятком випадків, коли ймовірність вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди не є віддаленою а також суму цих зобов'язань можна достатньо достовірно оцінити.

Підприємство розкриває інформацію про них в примітках до фінансової звітності крім випадків, коли можливість вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди є малоімовірною.

Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Дохід визнається, коли існує переконливий доказ, зазвичай у формі укладеного договору купівлі-продажу, того, що суттєві ризики та вигоди, пов'язані з володінням, були передані покупцеві, отримання оплати є ймовірним, відповідні витрати та потенційні повернення продукції можуть бути оцінені достовірно, припинено участь в управлінні проданою продукцією, і при цьому може бути достовірно оцінена сума доходів від основної діяльності. Якщо існує ймовірність надання знижок, і їх сума може бути достовірно оцінена, тоді знижка визнається як зменшення доходу від основної діяльності при визнанні реалізації продукції. Момент передачі ризиків та вигід залежить від конкретних умов договорів купівлі-продажу.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення, незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Підприємство отримує доходи від основного та інших видів діяльності. До складу доходів, що пов'язані з основним видом діяльності належать доходи від реалізації каменю бутового, піску з відсівів дроблення. До складу доходів, що отримані від інших видів діяльності належать доходи від реалізації запасів, надання послуг та від здавання в оренду власного майна.

Процентні доходи та витрати визнаються за методом нарахування на момент отримання доходів або здійснення витрат.

Визнання собівартості реалізованої продукції та інших витрат

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати на позики

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, включаються до собівартості цього активу. Такі витрати на позики капіталізуються як частина собівартості активу, якщо існує ймовірність того, що вони принесуть Підприємству майбутні економічні вигоди і що ці витрати можна достовірно оцінити.

Якщо балансова вартість або очікувана остаточна вартість кваліфікованого активу перевищує суму його очікуваного відшкодування або чисту вартість реалізації, тоді балансова вартість списується повністю або частково.

Операції в іноземній валюті

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. На дату балансу немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Підприємство використовувало обмінні курси на дату балансу:

Показник	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2016
Гривня/ 1 долар США	27,6883	28,067223	27,190858
Гривня/ 1 російський рубль	0,39827	0,48703	0,45113

Оренда

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, ґрунтується на аналізі змісту угоди. При цьому на дату початку угоди потрібно встановити, чи залежить її виконання від використання конкретного активу або активів, і чи переходить право користування активом у результаті цієї угоди.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Підприємство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливую вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджується із стандартною політикою Підприємства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються у орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Підприємство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Витрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як поточні витрати.

З 01.01.2019 внесені зміни в облікову Компанії, що пов'язані із набуттям чинності МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда», за якими, Підприємство на балансі відображає актив (право на

використання об'єкта оренди) для довгострокових договорів оренди та значимих об'єктів, і визнає зобов'язання зі сплати орендних платежів за дисконтованою вартістю. В подальшому зазначений актив амортизується протягом строку дії договору оренди. Амортизація дисконту відноситься до складу фінансових витрат Підприємства.

Податки

Податок на прибуток

Податки на прибуток відображені у фінансовій звітності відповідно до законодавства, яке було чинним або практично набуло чинності станом на кінець звітного періоду. Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків.

Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Підприємства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок на прибуток розраховується за методом зобов'язань шляхом визначення тимчасових різниць на звітну дату між податковою базою активів і зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються за всіма оподатковуваними тимчасовими різницями, крім окремих випадків визначених МСФЗ 12.

Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну звітну дату та знижується в тій мірі, в якій отримання достатнього оподаткованого прибутку, який дозволить використовувати всі або частину відстрочених податкових активів, оцінюється як малоімовірне. Невизнані відстрочені податкові активи переглядаються на кожну звітну дату та визнаються в тій мірі, в якій з'являється значна ймовірність того, що майбутній оподатковуваний прибуток дозволить використовувати відстрочені податкові активи. Відстрочені податкові активи і зобов'язання визначаються за ставками податку, які застосовуватимуться протягом періоду реалізації активу або врегулювання зобов'язання на підставі законодавства, яке набуло або фактично набуло чинності на звітну дату.

Поточний та відстрочений податок на прибуток відображаються у звіті про сукупні прибутки, за виключенням випадків, коли вони пов'язані зі статтями, які безпосередньо відносяться до статей капіталу. У таких випадках поточний чи відстрочений податок на прибуток також визнається у складі капіталу.

Податок на додану вартість.

Доходи, витрати та активи визнаються за вирахуванням суми податку на додану вартість (ПДВ), крім випадків, коли:

- податок на додану вартість, що виник при придбанні активів або послуг, не відшкодовується податковим органом; у цьому випадку податок на додану вартість визнається як частина витрат на придбання активу або частина видаткової статті;
- дебіторська та кредиторська заборгованості відображаються з урахуванням суми податку на додану вартість.

Операційні податки

В Україні існують інші податки, які стягуються залежно від діяльності Підприємства. Ці податки включаються до складу собівартості та/або операційних витрат (за функціональним призначенням) у звіті про сукупні прибутки.

Операції з пов'язаними сторонами

Згідно до МСБО (IAS) 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони», пов'язані сторони включають:

- підприємства, які прямо або непрямо через одного чи більше посередників контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з підприємством, яке звітує (сюди входять холдингові компанії, дочірні підприємства або споріднені дочірні підприємства);

- асоційовані компанії – підприємства, на діяльність яких інвестор має суттєвий вплив і які не являються ні дочірніми, ні спільним підприємством інвестора;
- фізичних осіб, які прямо або непрямо володіють суттєвим відсотком голосів у підприємстві, що звітує і в результаті мають суттєвий вплив на це підприємство, а також близьких членів родини кожної такої фізичної особи;
- провідний управлінський персонал, тобто тих осіб, що мають повноваження та є відповідальними за планування, керування та контроль діяльності Підприємства, що звітує, в тому числі директорів та керівників компаній і близьких членів родин таких осіб.

Рішення про те які сторони являються пов'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаних сторін.

До пов'язаних сторін Компанії входять підприємства, що прямо або непрямо, через одне або більше підприємств, контролюють Підприємство чи контролюються ним, чи контролюються спільно з підприємством та/або керівництвом підприємства.

Пов'язаними сторонами підприємства є:

- акціонер, що має контрольний пакет акцій – нерезидент І.Ес. Майнінг Компані Лімітед (Кіпр) (80,4572% у статутному капіталі Товариства);
- акціонер, який володіє значним пакетом акцій ТОВ «Юнігран» (Україна) (14,0652% у статутному капіталі);
- компанії під спільним контролем: АТ «Коростенський кар'єр» ПрАТ «Пинязевицький кар'єр» ТОВ «Юнігран-Сервіс»;
- ключовий управлінський персонал Підприємства включає директора, головного бухгалтера, членів Наглядової ради.

Звітність за сегментами

Операційний сегмент являє собою компонент Компанії, який залучений в комерційну діяльність, від якої він отримує прибутки, або несе збитки (включаючи прибутки та збитки щодо операцій з іншими компонентами Компанії), результати діяльності якого регулярно аналізуються особою, відповідальною за прийняття операційних рішень при розподілі ресурсів між сегментами і при оцінці фінансових результатів їх діяльності, і щодо якої доступна фінансова інформація.

Інформація про доходи, витрати, активи і зобов'язання сегментів надається в розрізі збуту продукції Товариства в Україні та на експорт.

До сегментних доходів відносяться доходи від реалізації продукції, до сегментних витрат — собівартість реалізованої продукції та витрати на збут. Сегментні активи включають дебіторську заборгованість за поставлену продукцію. Сегментні зобов'язання включають аванси, одержані від покупців продукції. Інші активи, зобов'язання, доходи і витрати, а також податок на прибуток контролюються Товариством в цілому.

Рекласифікація порівняльної інформації та виправлення помилок.

Прийнята облікова політика Товариства використана для підготовки фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, в цілому відповідає обліковій політиці, що застосовувалася при підготовці річної фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, за винятком прийняття нових стандартів та інтерпретацій, які набрали чинності з 01 січня 2018 року. Компанією не було достроково застосовано будь-який інший стандарт, інтерпретації або поправки, які були випущені, але ще не вступили в силу. Хоча Підприємство вперше застосувало ці нові стандарти та поправки в 2018 році, вони не мали істотного впливу на річну фінансову звітність Товариства.

У фінансовій звітності за 2018 рік ретроспективного виправлення помилок не вимагалось, рекласифікація порівняльної інформації за 2017 рік не здійснювалась.

Події після звітної дати

Події після звітної дати, що надають додаткову інформацію про фінансовий стан Підприємства на звітну дату (коригуючи події), відображаються у фінансовій звітності. Події, що відбулися після звітної дати, які не є коригуючими подіями, відображаються в примітках до фінансової звітності, якщо вони є суттєвими.

7. РОЗКРИТТЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПОВ'ЯЗАНІ СТОРОНИ

У ході своєї звичайної діяльності Компанія надає послуги та здійснює інші операції з пов'язаними сторонами.

Нижче наведено суми балансових залишків та обсяги операцій з пов'язаними сторонами протягом 2018-2017 років, що закінчились 31 грудня:

Балансові залишки за операціями з пов'язаними сторонами у 2018 році:

(у тисячах гривень)

Операції Підприємства з пов'язаними сторонами	Доходи від продажу (реалізація товарів, робіт послуг, з ПДВ)	Придбання необоротних активів, ТМЦ, робіт, послуг (з ПДВ)	Поточні зобов'язання (в т. ч. по авансам отриманим)	Торгова та інша дебіторська заборгованість
Нерезидент І.Ес. Майнінг Компані Лімітед (Кіпр)	-	-	9636 (позика деномінована в доларах США, еквівалент 348 тис. дол. США)	-
ТОВ «Юнігран» (Україна)	103760	15031	4263	4445
Компанії під спільним контролем, а саме:				
АТ «Коростенський карьер»	6666	14	-	84
ПрАТ «Пинязевицький карьер»	8464	58	1	252
ТОВ «Юнігран- Сервіс»	2501	20527	65	-
Вищий та управлінський персонал Товариства	-	-	-	-